

Scris de gabi.stanescu pe 03 Mai 2011, 02:46

Romanca din Italia: "Am fost batuta, umilita, tratata ca un animal"

O romanca din Italia a fost batuta, umilita si nevoita sa-si paraseasca copiii. In acest moment, romanca se afla sub protectia statului italian, fiind cazata intr-una din structurile retelei nationale antiviolenta, destinata femeilor. In cazul ei se regasesc si alte romance emigrate in Italia.

Femeie Italia.jpg

Elena Petrov are 29 de ani. Acum, spune povestea pe care o traieste de aproape 13 ani si care i-a marcat viata.

La varsta de 16 ani a cunoscut un cetatean italian de care s-a indragostit si pe care l-a considerat un salvator. Era convinsa ca poate iesi din situatia familiala dificila in care se afla atunci si ca, alaturi de viitorul sot, isi poate construi o familie frumoasa in Italia. Perioada de inceput a relatiei nu i-a dat nicio banuiala despre ce avea sa se intample.

"L-am cunoscut pe sotul meu, italian, cand abia implinisem 16 ani. Eram in clasa a X-a la un liceu din Bucuresti. M-am indragostit nebuneste pentru ca se purta extraordinar de frumos cu mine. Era foarte atent, delicat si romantic. in plus, imi satisfacea toate dorintele pe care le aveam. imi

cumpara ce doream. Nu a fost nici unul dintre aceia care sa-mi ceara anumite favoruri. Dupa cateva luni am decis sa privesc serios relatia si ne-am mutat impreuna. Nici macar o clipa nu am avut vreo senzatie ca ar fi violent sau sa aiba comportamente ciudate."

insa, dupa ce a ramas insarcinata, viata ei a luat o mare intorsatura neasteptata.

Desi nu a dorit, s-a mutat in Italia, intr-o localitate din Calabria. A trebuit sa abandoneze scoala, iar fericirea pe care o cunoscuse pana in acel moment s-a transforma in cosmar.

"Mi se faceau restrictii si la apa"

"Dupa o relatie de aproape un an, am ramas insarcinata si am hotarat sa dau nastere copilului, desi eram foarte tanara, inca minora. Prietenul meu mi-a cerut sa-l urmez in Italia, sa ne casatorim si sa dau nastere copilului acolo. Eu, sincer, nu prea am vrut. Vroiam sa stau in tara, dar vazand ca se intereseaza pentru documente si cheltuie multi bani pentru acest lucru, am decis sa plec. Eram sigura ca voi avea o viata fericita, alaturi de un om care imi dovedea zilnic ca ma iubeste si se ingrijeste de mine. Ajunsa in Italia, in Calabria, situatia s-a schimbat radical. Am fost dusa la casa parintilor lui, unde am fost tratata foarte rau. Viitoarea mea soacra ma umilea zilnic si imi vorbea urat. Dupa ce am nascut eram mereu batuta si tratata ca un animal. Mi se faceau restrictii si la apa, la caldura, iar daca incercam sa explic ceva, eram batuta. Mi se reprosa ca sunt saraca, ca nu am zestre si nu puteam sa comentez nimic. Ce puteam sa fac? Nu cunosteam pe nimeni, eram slabita si dezorientata."

Romanca a acceptat sa se casatoreasca, cu gandul ca lucrurile se vor schimba. Insa a descoperit ca in afara de a fi o casnica supusa si docila, viitorul nu-i mai oferea nimic. "M-am casatorit si am sperat ca in felul acesta situatia va fi diferita. Ne-am mutat de la socri, dar traiam intr-o teroare continua. Sotul meu uitase cum e sa fii amabil, romantic sau protector. Nu vroia decat sa aiba mancarea facuta la timp, sa fie calcat si spalat, iar eu nu aveam dreptul la nimic. Trebuia sa fiu atenta cum ma imbrac, cum vorbesc si cu cine vorbesc. La fiecare gest care i se parea lui ciudat eram batuta si umilita. Am nascut si al doilea copil, sperand si de data asta ca va deveni cel pe care il cunoscusem la inceput. Nicio transformare in bine, insa."

in aceste conditii, Elena s-a hotarat sa se reintoarca in tara. Darca lipsa copiilor a facut-o sa se reintoarca in Italia de fiecare data. "Am plecat de cateva ori pentru ca nu mai rezistam. M-am intors in tara, am lucrat o perioada, sperand sa-mi refac viata. Eram mereu in sa cu gandul la copii, iar lipsa lor era uriasa. De fiecare data, sotul meu imi promitea ca se va schimba, ca totul va fi bine. Chiar si rudele lui, cu care mai vorbeam si care stiau situatia, ma incurajau si-mi spuneau ca e schimbat. Ma intorceam de fiecare data, iar bine imi era cel mult o luna, dupa care reincepeau bataile, jignirile si violentele. Am plans cat pentru toata viata si am suferit prea mult pentru o fata tanara care cunoscuse fericirea prea putin. Nu mai stiam ce sa fac, decat sa sufar si sa inghit batai si cuvinte urate. Copiii ma tineu in viata. Citeam despre femeile care purtau burca si, credeti-ma, ma simteam la fel de umilita."

"in conceptia lor femeia trebuie sa fie ca o sclava"

Ceea ce o ingrijora pe Elena era si educatia pe care sotul o dadea baiatului. "Plangeam ore in sir cand auzeam cum ii vorbeste copilului meu despre cum trebuie sa se comporte cu o femeie. in conceptia lor femeia trebuie sa fie ca o sclava, sa nu aiba decat dreptul de a fi o sluga in casa. Si

asta ma durea mult, pentru ca il vedeam pe baiatul meu cum se indeparteaza de mine si cum ma desconsidera. Atunci am decis ca vreau sa divortez si ca viata mea trebuie sa se schimbe."

Elena a incearcasat sa gaseasca un avocat si a cerut ajutorul unui ofiter de politie. Sotul i-a descoperit planul si a recurs la violente si mai mari. A urmat denuntul la carabinieri si mutarea intr-un centru de protectie a femeilor.

"Am incercat sa vorbesc cu avocati si cu politia locala. La una din intalniri am fost urmarita de catre sot si batuta violent, calcata in picioare la propriu. Mi-a luat toate lucrurile si documentele. Am avut curajul si puterea insa sa sun la carabinieri si sa il denunt. Am ajuns la capatul rabdarii."

Desi a cerut divortul si se afla sub protectia statului, Elena nu vede nimic bun in viitor. "Sunt tanara, imi pot reface viata, dar ce fac, unde ma duc, cu ce ma intretin? Copiii nu-i voi mai putea vedea, chiar daca statul imi va permite acest lucru. Nu am pe nimeni in Italia, nici macar o prietena. M-as intoarce acasa, dar mi-am abandonat studiile si gandul ca stau departe de copiii mei ma infioara. As dori insa sa scrieti despre mine, sa citeasca cat mai multe femei si sa invete din cazul meu. Sa deschida ochii bine inainte de a face anumiti pasi in viata. Sunt foarte multe romance in Calabria, in aceeasi situatie ca si mine si habar nu au cum sa procedeze", mai spune Elena Petrov la finalul povestii sale. (Autor si foto - Andi Radiu, EvZ Italia)

ADRESA: <http://crct.ro/nfn7>